



CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

ANSELM GRÜN: MARIJINE PODOBE



Podatki o knjigi

- Naslov: Marijine podobe
- Avtor: Anselm Grün
- Prevod: Alenka Novak
- Ilustracije: Marijine upodobitve na Slovenskem izbral Luka Vidmar, fotografije Marjan Smerke
- Cena: 25,00 €
- Velikost: 215 mm x 240 mm
- Vezava: trdo vezano
- Število strani: 128
- ISBN: 978-961-278-221-4
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Urednik: Ivan Mohar

Kontakt

Uredništvo
telefon 01.244.36.70
mohorjeva@siol.net

Postanimo mesto Božje navzočnosti v svetu!

Ob pogledu na Marijine podobe avtor skozi svoja razmišljanja tudi vsakemu od nas vzbuja preprosto veselje: veselje, da sem človek, ki se ga dotika Bog, in sem poklican, da sled ljubezni – tako kot Marija – vedno globlje vtiskam v ta svet.

Avtor v tej knjigi opisuje nekatere Marijine podobe, kot so se ohranile v liturgiji, ljudski pobožnosti in umetnosti. Pri tem poudarja tri pomene Marijinih podob. **Marija je prapodoba in zglede vere ter prapodoba Jezusove učenke.** Je prisposoba tega, kako se lahko tudi mi sami predamo Bogu in prisluhnemo Božji besedi, zanosimo z Božjo besedo in obrodimo sadove. **Marija je odsev materinskega Boga.** Je ženska iz Nazareta, ki jo je Bog izbral za mater svojega Sina. Vendar se v njej zrcali materinski obraz Boga. Podobe, ki slavijo Marijo, so preveč veličastne, da bi mogle biti hvalnica konkretnemu človeku. A kot podobe, ki opozarjajo na nežnega, ljubečega, materinskega Boga, nam odpirajo pogled za njegovo žensko razsežnost. V teh podobah se nam prikaže človeški in prijazen Bog, ki skrbi za nas in nas ogrinja s svojo ljubeznijo. **Marija je lik odrešenega človeka.** V njej vedno slavimo tudi skrivnost lastne odrešitve po Jezusu Kristusu. V Mariji postane očitno, kako se človek preobrazi, če se prepusti Kristusu. V njej zasveti optimistična predstava o človeku. Skrivnost človeka ni opisana z abstraktnimi pojmi, temveč zažari v podobah. V Marijinih podobah zremo sami sebe. V njej spoznamo, kdo smo. In hkrati spoznamo, kako lahko uspemo tudi na lastni poti učlovečenja. Marijine podobe so podobe upanja, da bo tudi naše samouresničenje doseglo cilj, da bomo tudi sami v celoti postali moški ali ženska v podobi, ki si jo je o nas ustvaril Bog. Bog se hoče roditi tudi v nas. Tako nam Marija pokaže, kako blizu nas je Bog in kaj je naše največje dostojanstvo: postati mesto Božje navzočnosti na tem svetu.

Marijinih podob ne moremo nikoli gledati kot neprizadeti opazovalci. Vedno se nanašajo na nas, na vprašanje, kako

vidimo sebe in Boga in kako se naš pogled spremeni, če se potopimo v ozdravljajoče Marijine podobe, ki so jih za nas ustvarile umetnost, liturgija in ljudska pobožnost.

V Marijinih podobah se razkrivajo optimistični in spodbudni vidiki naše vere v odrešitev po Jezusu Kristusu. Če se poglobimo vanje, bomo drugače gledali na sebe, na soljudi in na svet. Naša predstava o Bogu se bo spremenila. In začutili bomo, da so te podobe dobrodejne in da nam predočajo bogastvo naše človečnosti. Bog je tudi nas izbral za svoje bivališče, zato smo poklicani, da sled ljubezni tako kot Marija vedno globlje vtiskamo v ta svet.

Odlomek iz knjige

V Mariji zremo sami sebe

Ljudje, ki se odpravijo na Marijino romarsko pot, vidijo v Mariji ne le prisposodbo materinskega Boga, temveč v njej prepoznajo sami sebe. In to, kar vidijo v Mariji, spremeni njihovo samopodobo. Nehajo se obsojati. Nehajo pritiskati nase, da bi bili pred Bogom vse bolj popolni. Ob pogledu na Marijo pridejo v stik s svojimi nežnimi in ljubečimi stranmi. Pred Marijo ne doživljajo sebe kot brezbožnih, niti da je Bog tedaj nekje daleč. Ob pogledu na Marijo verjamejo, da je Bog blizu njih, da želi biti rojen tudi v njih. Marija, čaščena, ker je rodila Božjega Sina, jim podarja zaupanje, da so za Boga vredni, da On biva v njih in da po njih v ta svet vtiskuje svojo sled ljubezni. Trdota in obubožanost, obup in potrnost, tesnoba in skrušenost, ki so v vas, popustijo, vi pa doživite stik z lastno vero, svojim upanjem in svojo ljubeznijo.

Vsak ima podobo Marije, ki mu je posebno ljuba in jo še posebno rad pogleda. Pogosto ne zna pojasniti, zakaj je prav nad to podobo tako očaran. Toda v podobo lahko zremo popolnoma predano le, kadar v njej odkrijemo tudi delček sebe. Kaj nas tako zelo očara v upodobitvah božiča, kjer ima glavno vlogo Marija z detetom? Prav gotovo občutek varnosti sredi tujine, topline sredi mraza, nežnosti sredi čedalje tršega in vedno bolj surovega sveta. Marija z otrokom nas vabi, naj bomo ljubeči z lastnim notranjim otrokom. Vsakdo od nas nosi v sebi tudi ranjenega otroka, zapuščenega, ponižanega, osmešenega. Ko zremo Marijo, ki ljubeče drži v naročju svojega otroka in si ga pritisne k licu, zaslutimo, da bi tudi nam prijalo, če bi se tako ljubeče posvetili ranjenemu otroku v sebi. Pred Marijino podobo smo nežni do sebe. Nehamo besneti nad svojo podobo, nehamo se nasilno boriti proti svoji občutljivosti ali ranljivosti. Ko zremo Marijo, preprosto postanemo bolj ljubeči.

Marija nam na podobah sporoča, da jo je Bog v celoti izpolnil in prežal. Tako v nas vzbuja hrepenenje, da bi tudi nas prežemala Božja ljubezen in da bi se po nas pretakala k ljudem. To ni ljubezen, ki bi jo morali izsiliti, temveč ljubezen, ki izpolnjuje in preobraža. Z Marijo raste naše upanje, da se odpiramo Bogu tako, da se pomirimo s seboj. Marija je na podobah vedno spravljena sama s seboj. Popolnoma je zlita s svojo ljubeznijo, pa tudi z bolečino in pobožnostjo. V nas vzbuja hrepenenje po tem, da bi se približali sebi in se popolnoma potopili v to, kar ravno doživljamo: radost ali bolečino, srečanje ali samoto. Vabi nas, naj tako kot ona obrnemo pogled navznoter in se povežemo z lastnim srcem. V Marijinih podobah lahko vidimo Marijino srce. Izražajo njeno srčnost, ko ljubeče objema otroka. Zato v Mariji kot v ogledalu zagledamo lastno srce. Tedaj začutimo srce, v katerem domujeta ne le neizprosnost in hlad, ampak tudi ljubezen in toplina. Ko zremo v Marijin odsev, postane naše srce ljubeče in toplo. Spoznamo lastno srčnost. In v Mariji vidimo lastno dostojanstvo in edinstvenost.